

Rand Paul, a kisebbik rossz?

2015 május 04. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Ha háromrészes posztot érdemelt Hillary Clinton, és fell?ttük a vörös rakétát, miszerint ezzel a n?vel aztán csúnyán benéznénk az elkövetkez? éveket, {...}

{...} akkor érdemes megnézni, mi újság a Fidesz által oly nagyon imádott GOP háza táján , hisz – kizárásos alapon

– ha az egyik nem, akkor a másik lesz.

Az meg úgy néz ki, hogy a Republikánusoknak Rand Paul szenátor személyében találták meg Hillary ellenlábasát, habár végs? döntés még nincs err?l. Más kérdés, hogy ez a választás jöv?re nem arról szól-e, hogy leginkább Patesz Attesz ufóihoz kell imádkozni, hogy vigyenek el egy biztonságosabb bolygóra, miel?tt összeomlik a civilizáció. Mert a csávó nem kicsit gáz…

Szögezzük le a cikk legelején: a végkonklúzió az, hogy Hillary-nél még a Republikánusok eme bongyor szemészdokija is jobb lenne – nekünk! Magyarország (és mellékesen a Fidesz, de Kelet-Európa, a Közel-Kelet és az egész Világ számára is.) Rand Paul megválasztása egy egészen nyugis fejlemény lenne. A gond csupán annyi, hogy nem Magyarország, vagy a Világ választ elnököt, hanem az amerikai nép, ?k meg igazából hatszor is meggondolnák, hogy kell-e nekik a Fried Chicken és a Straight Bourbon mellé Kentuckyból egy elnök is.

Hillary Clintonnal szemben az els? dolog amit Randall Howard Paul el?nyként tudhat magáénak, a kora: a mókás egyezések Viktorral be is fejez?dnek azon a ponton, hogy mindketten 1963-ban születtek, és mindketten kálvinisták. Ha tovább megyünk, látni fogjuk azonban azt, hogy valószín?leg Rand bácsi ennek ellenére sem kapná meg a voksainkat, és bizony ezzel így lehetnek a keményen dolgozó amerikai kisemberek is. Rand ugyanis szinte úgy lépett ki a Nagykönyvb?l, ahogy egy Film+ kategóriás akciófilm elnöke szokott. Ambiciózus, törtet?, faragatlan és ostoba. Szóval egy tipikus kentucky-i…

De nézzük sorjában!

Rand Paul igazából Ron Paul szenátor „pici fiacskája”. Tudjuk, az az aranyifjú, aki szinte ott n? fel abban a nagy, fehér kupolás épületben, közben lóbaszó kocsijában sörözik a haverjaival. És tényleg amúgy: Randall a focicsapatban játszik, helyes srác, gazdag gyerek, de eleinte nem nagyon f?lik a foga a politikai karrierre, ezért orvosnak áll, s szemészettel kezd foglalkozni. Ebb?l is épít karriert: hazamegy szül?városába, ahol egy szemészeti klinikát nyit, amivel igazából elég hamar megismeri közelebbi környezete, alapvet?en mindenki szereti is a *doktorbácsi,t* aki a közélettel amolyan sz?rmentén foglalkozik, pont annyira, mint amennyire egy amerikai film törvénytisztel? polgára szokott. A politikával is úgy kerül igazából kapcsolatba, hogy mint jól nevelt fiú belép a Tea Party Movement-be, amit apukája, Ron vezetett. Itt kerül a figyelem középpontjába, illetve azáltal, hogy saját államában alapít egy független (hahaha) civil (hahaha) szervezetet, amely *pártfüggetlenül* (hahaha) adóügyeket kér számon a helyi szenátuson.

Rand itt kötelezi el magát amellett az egyéb iránt a republikánusokra jellemz? pénzügyi politika mellett, hogy a lehet? legkisebb adózás mellett a lehet? legnagyobb szabadságot kell megadni az üzletembereknek, és az állam amolyan *éjjeli?rként* avatkozik csak be, ha baj van. Ezt a *laissez faire* mentalitást afelé többnyire „libertariánizmusnak" hívják, de a gondolat tengeren inneni változatát már neoliberálisnak inkább. Rand Paul amúgy egy igazi heves kis *bokroslajos*, ha pénzr?l van szó: imád megszorítani, utál kiadni. Igazi protestánsként viselkedik e kérdésben, de legalább elmondható, hogy konok következetességgel.

A *doktorbácsi* azonban valamikor a kétezres évek vége felé, 2007-2008 környékén dönt úgy, hogy otthagyja a klinikát és a Tea Party mozgalmat betolja az országos politizálásba. Egy hirtelen id?közi választásnak köszönhet?en villámgyorsan kerül be a Szenátusba, ami nem csoda: Amerika egyik legkonzervatívabb államában, atyai hátszéllel és helyi beágyazottsággal indul neki a választásoknak, amit könnyedén meg is nyer.

Ugye amíg Hillary Clinton esetében egy közel 40 éves politikai karrier íve rajzolódik fel, itt alig beszélhetünk egy évtizedr?l. Tejfeles szájú újonc Clintonhoz képest a doki, nem véletlen, hogy kampányát is arra építi, hogy **megtörje a washingtoni öregek és dinasztiák ármánykodását, ami azért – valljuk be – vicces egy olyan ember szájából, akinek már az apja is szenátor**. Rand azonban elég következetesen szavaz az elvei mentén: leszavazta például a Detroitot kisegít? pénzügyi-csomagot. Gondoljunk csak bele, hogy ugye Viktor ennek épp a szöges ellentétét csinálja, tehát akárhogy is szereti a Fidesz a Republikánusokat, az „illiberális megoldások" meg az „állami segítségnyújtás" gondolataitól amazok hidegrázást kapnának, és minél inkább közelítünk a Republikánus Hard Core felé, annál inkább látjuk, hogy az ? álmaikban a kora kilencvenes évek lebeghetnek, valami SZDSZ-féle elképzelések mentén.

Tehát a „rezsicsökkentés" meg az „adósmentés" és hasonló gondolatok meg se fogalmazódhatnának Rand fejében, aki konkrétan úgy nyilatkozott: *„Detroit max a holttestemen át juthat pénzhez, annál is inkább, mert nincs pénz Washingtonban."* Az ilyen nyers megnyilatkozásai elég gyakoriak, elég bárdolatlan, s maga is elismerte, hogy eléggé „forróvér?" a sajtóval szemben. Ezt amúgy nagy hátrányaként szokták felróni.

A detroiti szavazás évében benyújtott egy 500 millió dolláros megszorító csomagot is, ami 83%-kal csökkentette volna az oktatást, 43%-kal a rend?ri és egyéb szervezetek költségvetését, a Védelmi Minisztériumot összeolvasztotta volna az energiaüggyel, és lazán megszüntette volna az Építésügyi és Fejlesztési tárcát, valamint a külföldi segélyek programját.

Képzeljük ezt el itthon… Ugye?

Hát az amcsik se repestek, s?t hálát adtak, hogy az általa képviselt Tea Party radikalizmusa nem nyerhet teret Obama elnöksége alatt. Rand Paul vessz?paripája az amerikai államadósság észveszt? mértéke, ezért veri az asztalt a „megszorítás, megszorítás és megszorítás" logika mentén, a demokraták hüledezése, de még republikánus társai csitítgatása közepette is.

Azon túl, hogy persze fiskális szempontból a „népsanyargató" vonalat követi, az Amerikában elég nagy hangsúllyal tolt melegházasság, abortusz és fegyver témákban is a keményebbik álláspontón van. Abortusztilalom, fegyverengedélyezés, és melegházasság-ellenesség jellemzi, bár ez utóbbi kérdésben elnökségre ácsingózva azért finomított a nézetein. Volt azonban pár olyan megnyilvánulása, amit?l nem csak a demokraták és a keleti parti liberálisok kaptak idegzsábát, de gyaníthatóan egy átlag fideszes lelkét is megbolygatná. Mint például hogy orvosként az ellen küzdött, hogy a gyerekeket be kelljen kötelez?en oltatni, mert ugye a szül?nek vallási alapon van joga amellett dönteni, hogy ezt ne tegye meg. Ezen a ponton rászóltak „fentr?l", kénytelen volt egy sajtó-nyilvános eseményen beoltatni a gyerekét. De például a tipikus amcsi fegyverbuzulása is olyasmi dolog, amihez képest Semjén Zsolti vadászszenvedélye eltörpül.

Rand világpolitikai elképzelései azonban már sokkal megfelel?bbek, és összességében az ? külpolitikai irányvonala jóval hasznosabb is lenne nekünk. Ugyanis Rand – republikánusoktól és Tea Party-s elvtársaitól is eltér?en – már-már izolacionista álláspontot képvisel, ebben apukája még durvábban *beavatkozás-ellenes*. Saját el?djét, George W. Busht is keményen bírálta egyszer, amikor azt mondta: az ISIS nem az Obama-féle iraki kivonulás eredménye, hanem az azt megel?z? értelmetlen háborúé. Kemény szavak egy párttársra, akinek a kultusza immár Ronald Reagenével vetekszik pártján belül, és amely párt a hirtelen, totális kemény háborúzás híve alapvet?en a demokraták „fontolva bombázó" szokásaival szemben. Ebben a „pacifista" hevületben konzekvensen le is szavazta az összes Obama-féle akciótervet, Líbiát, Szíriát, és eleinte azt nyilatkozta: az orosz maci hergelése helyett inkább kétoldalú, tiszteletteljes viszonyra kellene törekedni Oroszországgal.

Persze az ukrajnai háború kitörése után már ? is keményebb hangot ütött meg, de alapvet?en számára egyáltalán nem Oroszország további cseszt etése a fontos, és – mint azt szavazási hajlandósága is mutatja – véleménye szerint Amerikának most önmaga gondjaival kéne tör?dnie a Világ megoldhatatlan problémái helyett. Bölcs álláspont, támogatjuk, annál is inkább, mert szemmel láthatóan véget vetne rövid úton a legtöbb olyan nemzetközi konfliktusnak, f?leg az oroszországinak, amelynek mindegy „mellékhatásaként” jött ide az amerikai ügyviv? majdanoztatni a monitorokkal.

Rövidke karrierje ellenére már Rand Paulnak is voltak botrányai, igaz horderejüket tekintve eltörpülnek Hillary giga-balhéjai mellett. S?t, botrányai kontraproduktív módon épp azt bizonyítják, hogy míg Clintonék tényleg nagy tételben játszanak, hozzájuk képest Rand Paul még mindig egy kis vidéki doktorbácsi, aki szereti ugyan a nagyfiút játszani, de azért mégiscsak kispályás. Ez ott derült ki, hogy az ? „botránya” nem más volt, minthogy schmittpalizott, azaz Wikipédiázott. Egész pontosan képes volt arra a kis butus, hogy a Washington Times-ba írt elemzésébe ctl-c/ctl-v-zzen egy komplett passzust a Wikipédiáról változtatás nélkül. Az ügyet göngyölít? oknyomozók azt is kiderítették, hogy ez a *módszer* bevett Rand Paul esetében. Volt, hogy beszédként felolvasott egy komplett szócikket egy Tea Party gy?lésen, és hogy saját könyvébe (bizony, ilyenje már van, a sokat sejtet?, és a Toronyház konteo-osztaga számára édesen cseng? cím?: Government Bullies: How Everyday Americans are Being Harassed, Abused, and Imprisoned by the Feds) szintén tett wikipédiás részleteket, amiket aztán marha jókedv?en keresgéltek meg az újságírók, és hozogatták le, míg odáig nem idegesítették az amúgy is elég bárdolatlan déli szenátort, hogy elküldte ?ket a pokolba.

Sajnos úgy t?nik, hogy Rand Paul nem elég nagy ágyú Hillary Clintont *kilövésére*. Tehát nekünk bármennyire is jó lenne egy „magával tör?d?” Amerika – úgy t?nik – a jelenleg épp offenzív korszakát él? nagyhatalom számára sajnos Clinton lesz a megoldás, annak ellenére, hogy amit tesz, és f?leg az ahogyan teszi, igazából borzalmas következményekkel járhat még itt, Magyarországon is. Nemcsak a kormányunk, mindannyiunk számára. Reméljük, hogy annak ellenére, hogy Rand lett az, aki bejelentkezett, nem ? lesz, aki utoljára is marad. F?leg, míg Hillary Clintonnak nem nagyon van ellenfele saját pártján belül, tehát elég valószín?, hogy az el?választásokon simán továbbjut, ez a Republikánusoknál nyitott kérdés.

Bár Rand Paul az els? hivatalos jelölt, de rajta kívül még legalább három nevet szoktak emlegetni: a legtöbben Jeb Busht (a 3.0-ás a szériából), valamint Ted Cruz és Marco Rubio nevét, akiknél az az érdekes, hogy mindnyájan chicano származásúak vagy köt?dés?ek. Jeb Bush ugyan nem vér szerint spanyol, mint a másik két jelölt, de mexikói felesége nyomására még katolizált is. ? nagyon érdekes elnökjelölt lehetne: egy család harmadikja ebben a szerepben, a felesége mexikói, és aki Kennedy után a második katolikus, ráadásul texasi és republikánus. Ez egyben rámutatná arra az érdekes folyamatra, ami az utóbbi években kétségtelenül végbement Amerikában. Az etnikai törésvonalak mentén, a hagyományosan demokrata-orientációjú amerikai katolikusok egyre nagyobb számban kezdenek a Republikánus párthoz köt?dni, f?leg a spanyolajkú közösség körében, amely lassan a legnagyobb egységes etnikai közösséggé növi ki magát az USA-ban.

Ha ez bekövetkezik, a bevándorlással kapcsolatos nézetek kifejtése elég izgalmas témává fog n?ni a jöv?re esedékes kampány során, s talán inkább fog számítani, mint mondjuk a melegházasság-téma vagy a gender-hiszti, amerre szemmel láthatóan a demokraták vinni akarják a kampány f? irányvonalát.

B.Boogieman - www.tutiblog.com

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló